

Hans Standpunkt er kort sagt dette: De, der ikke kan leve, kan dø. Han er ubetinget Tilhænger af de gamle Manchesterteorier. Han er Frihandelens ubetingede Tilhænger, og han er en Modstander af alt, hvad der hedder Forsøg paa ved Organisation at tvinge Priserne for Arbejdslønnen i Vejret eller holde den paa et bestemt Niveau. Det har han tydeligt tilkendegivet ved sine Udtalelser, Organisation er ham imod. Han siger til Arbejderne, at de kan gaa ud i det frie Marked; han har jo brugt de skarpeste Ord om den Fordærvelse, der kommer af den stærke Organisation, og han siger til os Socialdemokrater, at vi vildleder Arbejderne. Den højtærede Landbrugsministers Standpunkt er det samme som det, Præsten og Nationaløkonomen Thomas Malthus forkyndte for over 100 Aar siden. Thomas Malthus klarede sig med at opstille den Teori, der blev gjort i den Grad til en Videnskab, at det blev fastslaaet som en Naturlov, at det var umuligt at frembringe saa mange Levnedsmidler, at alle Mennesker kunde faa, hvad de behøvede for at leve. Og da dette var umuligt, var det i Virkeligheden en Velgering at lade en væsentlig Del af Arbejderne have en saa ringe Løn, en saa simpel Tilværelse, at de hurtigst muligt forsvandt fra Jordens Overflade. Og det var ikke blot Teori, men Teorien blev praktiseret gennem mange, mange Aar af Englands Historie. Det var muligt at praktisere det i England, ganske vist med forfærdelige Resultater. De, der kender engelske Arbejderes Historie, vil vide, at gennem mange, mange Aar førte Arbejderne i de engelske Industricentre den frygteligste Tilværelse. Det var ikke blot Mændene, det gik ud over, det var ogsaa Kvinderne og Børnene; man gik endogsaa saa vidt, at man tvang Børn i 5—6 Aars Alderen ned i Kulminerne, og de omkom i Tusindvis under den dybeste Nød og Elenighed. Det var muligt, at det kunde foregaa i England, men til sidst blev det dog saa utaaleligt, at Parlamentet gentagne Gange maatte se sig om efter Midler til at faa Forholdene bragt ind i et andet Spor. Det er vel ogsaa muligt i nogen Tid at praktisere denne Teori i Danmark, men jeg tror ikke, at Forholdene her i Danmark taaler det i ret lang Tid. I England var Industrien beregnet paa Eksport, i Danmark er den beregnet paa Hjemmemarkedet. Men naar hele Arbejderklassen skal tvinges ned — og den Udsigt er meget nærliggende, saaledes som den højtærede Land-

brugsminister stiller sig — hvis Regeringen vil forfølge sin Teori videre, hvis den vil opretholde sit Standpunkt og faar Magt og Midler dertil, kan Danmark ikke taale det, der vil have til Følge, at efterhaanden vil Middelstanden her i Landet forsvinde, og Grundlaget for Industrien vil dermed delvis være borttryddet; med andre Ord, det danske Folk, 3½ Million Mennesker, vil ingen Mulighed have for at klare sig gennem Vanskelighederne i dette Land. Saa kan man naturligvis sige: Ja, men saa kan vi eksportere dem. Og der er vel adskillige, der omgaa den Tanke, at det før eller senere vil blive nødvendigt at se sig om efter et Eksportmarked for Mennesker. Men jeg tror, at hvis man skal ty til den Udvej, er det ensbetydende med den sikre Ruin. Thi hvem bliver det, der kan vandre ud af Landet og klare sig i Tilværelseskampen ude paa de fremmede Markeder? Det bliver selvfølgelig de dygtigste, ikke dem, der paa nogen Maade har Vanskeligheder ved at hævde sig paa almindelig Vis. Det har altid været saaledes, at Udvandrer skaren bestod af de dygtigste Elementer. Og saaledes vil det ogsaa blive i Fremtiden, hvis man da ikke paa Forhaand vil være fuldkommen sikker paa, at hele Eksporten vil gaa til Grunde, endnu inden den bliver iværksat.

Jeg skal af Hensyn til Tiden ikke forfølge Spørgsmaalet videre, men kun sige, at den højtærede Landbrugsministers Udtalelser om Skovarbejderne var i aller højeste Grad typiske. Den højtærede Minister sagde, at det kunde ikke interessere ham at undersøge, om Statens Skovarbejdere kunde leve af den Løn, som han bød dem; det, der havde Interesse for ham, var, hvor meget den private Arbejdsgiver gav, og der kunde følgelig ikke være Tale om, at Staten maatte give mere. Der gjorde den højtærede Minister en Bemærkning, som jeg ikke tror holder Stik, nemlig, at Skovarbejderne her i Landet kunde tjene 70 Kr. om Ugen ved Akkord. Jeg skal, saa vidt det er muligt, prøve at faa dette Forhold undersøgt gennem Finansudvalget, saa faar vi at se, om det forholder sig saa. Jeg kender Skovarbejderne i et enkelt Distrikt, og med Hensyn til dem ved jeg, at det ikke holder Stik. Men nu har den højtærede Landbrugsminister sagt, at Skovarbejderne kan tjene 70 Kr. om Ugen i Akkord, og jeg mener da, det er rimeligt, at vi faar det undersøgt, saa vi kan faa Klarhed over, om det virkelig forholder sig saadan.